De ptãte confeſſoris in audiendo cõfeſſiones et abſoluendo. Capitulum primum

Q Vantũ igitur ad primum ut hẽas au
ctoritatem audiendi confeſſiones. ſi es
in ordine mendicantium requiritur pri
mo ꝙ habeas licentiã a prelatis tuis
non ſolũ quo ad fratres. ſ quo ad ſeculares. Se
cundo ut habeas licentiã a ꝓprio ſacerdote eius
quĩ eſt audiendus. vel ſpẽalem. vel gñalem. ſ. per
pñtacõem factam corã dioceſano. vel aliqđ equi
ualens ſcđm formam de ſepul. du. Et ex hac licẽ
cia non vales abſoluẽ hñtes domicilia in alijs
dioce. nec etiã homines illius dioce. in q̃ pñtatus
es extra ipſam dioceſim ſcđm fran. et ab. et laud.
Nec vales abſoluẽ ab aliqua excõne maioẽ nõ
habendo aliam auctoritatẽ ſpecialẽ ſup hoc ꝙ ſi
hoc facis abſoluendo aliquem ab aliq̃ ſentencia
ſcienter. vel ex ignorantia iuris. ſentẽciã excõis
incurris. a qua citra ſedem aplicam non vales
abſolui. Et hoc verum eſt de ſentencia iuris. Se
cus ſi abſolueres a ſententia hominis quia q̃uis
male faceres. et ille non eſſet abſolutus: non ta
men ſentenciam excõmunicacõis incurrẽs. ſm
Pe extra de priui. re. in Cle. Item. ex tali licen
cia ſic habita. non vales abſoluere a pecca
tis. quorum abſolutio dyoceſano reſeruatur.

Et q̄ qui ſūt tales caſus circa hoc ſunt varie
opiniões. ⁊ aliq̄ plures. ⁊ aliqui pauciores ponūt
Et in hoc multū ſtatur ↄſuetudini dioceſium vel
dioceſanorū. Jdeo nō firmiter inhereas ei qđ dr̄
de iſta materia in ſūma piſana. quātum ad illos
caſus expreſſos. Sed ut cautius et clarius pro
cedas a dioceſano queras. quos caſus velit ſibi
reſeruare. quibus expreſſis de ipſis te nō intro
mittas. ſed ab omnibus alijs auctoritatē ſiue li
cētiam petas. Si ergo habes pre manibus ca
ſum alicui⁹ pcc̄i ſolū a quo non potes abſoluere
ſi alias penitens eſt bene diſpoſitus: abſoluas
tu ab hijs a quibus valeas ⁊ de reſiduo mittas
eum abſoluendum ad illū qui habet ſup hoc au
ctoritatem vel tu vadas pro eo ad capiendum
auctoritatem. Sed ſi reperis eum innodatū aliq̄
ſententia excōicationis maioris a qua non potes
abſoluere. quia ſcꝫ ſup hoc non habes auctorita
tem ſpecialē: non abſoluas eū a pcc̄is. niſi prius
obtinueris abſolutionem excōicationis ab eo
qui poteſt. Quia ſm Tho. in. iiij. di. xviij. abſolu
tio ab excōicacōne debet precedere abſolutionem
a peccatis. quia excōicatus non poteſt abſolui a
peccatis cū non ſit particeps ſacramētoꝝ. Et id
circo cautum eſt ante interrogacōem de peccatis
interrogare de hijs ꝓpter que poſſis ſuſpicari ↄſitē
tem incidiſſe in aliquam ſentēciā. ne viꝫ audiēs

peccatum et non valens impetrari abſolutionem
propter impedimentum excōicationis remaneat
ſcandaliſatus. ¶ Ab excōicacōne autem minori
que ſcilicet incurritur participando. precipue cum
excōmunicatis in caſu nō conceſſo. nec tamen in
crimine propter quod ille ē excōmunicatus. quia
tunc et ipſe pariformiter eſſet ligatus. extra. e.
Concubine. vales abſoluere. et debes ante abſo
lucōnem a peccatis. ¶ Perſonas autem habētes
domicilia extra dioceſim vbi habes auctoritatem
a dioceſano ut poſſis abſoluere. oportet ut vel
tu vel ipſe qui eſt audiendus ſuper hoc habeat
licentiam ſpecialem vel generalem ¶ Sacerdos ve
ro ſecularis ſi habet beneficium vel ecciam que
habet curam animarum eo ipō quo ipam recipit
habet licentiam audiendi confeſſioēs parrochi
anorum illius eccleſie ſolum ſine alia licētia ſpeci
ali. non tamen ex ipſa licentia tali poteſt abſol
uere a caſibus epiſcopo reſeruatis nec etiam pōt
audire parrochianos aliarum ecciarum. niſi hēat li
centiā ab epiſcopo ſup hoc vel alio qui daē poſſit
aut ipſe penitens hēat licentiā ut poſſit ꝯfiteri et
hoc ſiue ab epiſcopo ſiue a ſuo prochiali ſacdote
ut dicit hoſtienſ. in ſūma. ¶ In articulo tamen
mortis poteſt quilibet abſolui a quolibet ſacer
dote etiam non habente ſup hoc auctoritatē vbi
qui poſſet non adeſſet. et a quacunque excacōnis

ſententia etiam aplice ſedi reſeruata·quo ad ab
ſolucōem·⁊ ab oī caſu peccatorū·⁊ de q̄cunqȝ dio
ceſi exiſteret·Si tn̄ piculū euadit·q̄ntū ad ſniās
excationis oportet ꝙ ſe etiā repn̄tet ei qui regu
lariter valet abſoluē·alias reincidit in eaſdem
ſniās·⁊ hoc debes ei declararē·Et q̄nuis a ſententia
excōicacōnis ꝓpter iniectionem manuum violen
tam·cuius abſolucō eſſet aplice ſedi reſeruata
poſſet quis abſolui auctoritate epi ſui in q̄buſdā
caſibus ext articulum mortis ut no·Innoc·trac·
de excōicacōnibus·Excōicatione p̄ma·Iſtud tn̄
non eſt extendendum in abſolucōne ab excōica
cōibȝ aliȷs aplice ſedi reſeruatis·⁊ ſentēcȷs ab
homine·Sȝ ſolum pmittit̄ i articulo mortis abſo
lutio hec ſm Inno·Sed multi doctores in hoc
dicunt cont̄ Inno·Vnde de iſta materia habes
diffuſe in iſta parte prima·C·xxij·quod incipit
eos qui ibi omnino videas·Et quia qui ligatus
eſt·non valet alium abſoluē·ideo ſi eſſes aliqua
ſentētia irretitus excōicatiōis maioris vel ſuſpen
ſionis·hmōi auctoritate conceſſa vti non vales
Quod ſi contingeret·vel per ignorātiā·vel per in
aduertentiā·vel certam ſciam te aliquē abſoluē
a quo nō valebas ſiue a ſētētia ſiue a pccō vltē
pccm cōmiſſum·teneris ſi vales ꝯmode·maniſe
ſtare illi errorē cōmiſſum·cum apud ecc̄iam mili
tantem non ſit abſolutus·Hoc tamē verū eſt ſi

excōicat⁹ eras notorie. Nam scḋm pe. de pal. ab
ſolutio ab occulte excōmunicato tenꝫ ut habes in
fra i ſecunda parte. de abſolutiōe propter abſo
lucōnem tamen a peccatis ſolum in caſu non cō
ceſſo ⁊ ſi grauiter peccas ſentenciā tn̄ extracōmis
vel aliam non incurris. Dicūt etiam Inno. hoſti.
⁊ Guil. ꝙ qui confeſſus eſt ei qui de iure non ha
bet benefitium puta ſymoniaco. vel intruſo. et
hmōi quando hoc ſcitur: tenetur iterum cōfiteri
ei qui poſſit eum abſoluere. ex̄ de pe. ⁊ re. Si epus
li. vi. Sed regulariter ſcḋm hoſti. debet quis ꝓprio
ſacerdoti confiteri. vel alteri de eius licentia extra
de pe. ⁊ re. ⁊ de pe. di. vi. placuit.

Quis ſit proprius ſacerdos.

Est autem ꝓpri⁹ ſacerdos papa quo ad
omnes legat⁹ quo ad eos qui habent
domiciliū i terris ſue legacōis epiſcop⁹
quo ad eos qui in ſua dioceſi habent domicilium
et non ſunt exempti. Sacerdos prochialis quo
ad ſuos prochianos. Et prelatus in eccleſiis vel
monaſteriis ſeu conuentibus exemptis quo ad
ſbditos ſuos. Itē prelati. ſ. pṫriarche Archiepiſco
pi epiſcopi ⁊ alii exēpti prelati poſſunt ſibi eligē
cōfeſſorem. ⁊ etiam Cardinales abſentes cauſa
legacionis. extra de pe. et re. Ne pro dilacione
li. vi. Qui tamen confeſſores electi non poſſunt
abſoluere ipſum a maiori excōicacōe ⁊ in caſibus